

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Baggrund

Der er konstateret et generelt behov for at revidere lovgivningen vedr. museumsvesenet.

De seneste år er der kommet mere og mere fokus på den immaterielle del af kulturarven. Grønland har i den forbindelse tilsluttet sig Danmarks ratifikation af UNESCOs konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Ved at tiltræde konventionen har Grønland forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af den immaterielle kulturarv, herunder gennem national lovgivning.

Som følge heraf er det fundet hensigtsmæssigt at tydeliggøre i lovgivningen om museumsvesenet, at kulturarven både omfatter den materielle kulturarv og den immaterielle kulturarv. Desuden er det fundet hensigtsmæssigt at foretage nogle præciseringer i loven, der har til formål lovgivningsmæssigt at efterleve de forpligtelser og henstillinger, der er fastsat i den nævnte konvention.

1.2. Forslagets indhold i generelle træk

Forslaget bygger grundlæggende på den gældende landstingsforordning og viderefører dermed langt de fleste af bestemmelserne deri.

Nyt i forslaget er udover det ovenfor nævnte om den immaterielle kulturarv indføjelser af begreberne ”et nationalt kulturlevn” og ”et nationalt naturlevn”. Der blev i høringsversionen anvendt andre udtryk ”grønlandsfæ” og ”grønlandskræ”, der svarer til de i Danmark anvendte begreber ”dane-fæ” og ”danekræ”. Det er efterfølgende besluttet at ændre disse betegnelser til ”et nationalt kulturlevn” og ”et nationalt naturlevn” for at give mere nutidige udtryk, der samtidig signalerer, at der er tale om levn af en sådan stor betydning, at de anses for nationale.

Forslaget skal ses i sammenhæng med andre love, der har til formål at sikre den grønlandske kulturarv, herunder navnlig Inatsisartutlov nr. 11 af 19. maj 2010 om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminde.

Det skal herudover bemærkes, at forslaget ud fra de gældende retningslinjer for Selvstyrets regelsættelse er udarbejdet som et forslag til en ny hovedlov i form af en inatsisartutlov, og ikke som et ændringsforslag til den gældende forordning.

1.3. Gældende ret

Den gældende lovgivning vedrørende museumsvæsen udgøres af landstingsforordning nr. 6 af 30. oktober 1998 om museumsvæsen som ændret ved landstingsforordning nr. 4 af 21. maj 2004 om ændring af landstingsforordning om museumsvæsen. Derudover består gældende ret af Hjemmestyres bekendtgørelse nr. 2 af 26. januar 1996 om forretningsorden for Museums- og Arkivnævnet samt Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 3 af 26. januar 1996 om valg af godkendte museers repræsentanter i Museums- og Arkivnævnet.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1 Forslaget

2.1.1. Præcisering af lovens anvendelsesområde

Det bliver i forslaget præciseret, at loven omfatter både den materielle kulturarv og den immaterielle kulturarv. Samtidig bliver de to begreber defineret.

2.1.2. Præcisering og uddybning af museumsvæsenets opgaver

I reglerne om museumsvæsenets opgave er de nævnte midler til varetagelsen af opgaverne udvidet med ”udvikling”.

Det er blevet fastsat, hvad belysning af den grønlandske kultur- og naturhistorie omfatter.

2.1.3. Præcisering og uddybning af Grønlands Nationalmuseum og Arkivs opgaver

Det er blevet fastsat, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal identificere og definere de forskellige elementer af immateriel kulturarv, som findes i Grønland, og at museet skal udarbejde og løbende opdatere en fortegnelse herover.

Det er desuden blevet fastsat, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har ansvaret for beskyttelsen af den immaterielle kulturarv i Grønland.

2.1.4 Orientering til Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA om NKA's arbejdsplan og årsberetning.

Der er fastsat en forpligtelse for NKA til også at fremsende sin arbejdsplan og årsberetning til Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA, til orientering.

2.1.5. Museumsnævnets funktionsperiode ændres

Funktionsperioden er ændret fra 2 til 4 år.

2.1.6. Indarbejdelse af regler om nationale kulturlevn og nationale naturlevn i kapitlet om beskyttelse af levn

I kapitlet om beskyttelse af levn er der indarbejdet bestemmelser om begreberne ”et nationalt kulturlevn” henholdsvis ”et nationalt naturlevn”. Kapitlet er i den forbindelse blevet omstruktureret, så det nu først definerer ”et nationalt kulturlevn” henholdsvis ”et nationalt naturlevn” og klassificerede genstande, dernæst bestemmelser vedr. ejendomsforhold, anmeldelsespligt, behandling af fund og afgørelseskompetence. Endelig er der fastsat bestemmelse om dusørudbetaling og givet Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om beskyttelse af levn fra fortiden.

2.1.7. Indarbejdelse af bestemmelse om forbud mod museers erhvervelse af genstande, der ulovligt er udført fra et andet land

Der er fastsat en bestemmelse om, at et museum ikke må erhverve en genstand, såfremt genstanden er udført fra et andet land i strid med dette lands lovgivning, eller forholdet er omfattet af en international overenskomst, som er tiltrådt af det pågældende land og Danmark.

2.1.8 Præcisering af finansieringsbestemmelserne

Bestemmelsen vedr. tilskud til lokal museumsvirksomhed er ændret, således at det nu er fastsat, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til lokal museumsvirksomhed.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget er således i høj grad en kodificering af praksis og en præcisering af opgaver, der allerede følger af den gældende landstingsforordning.

Øvrige ændringer i forslaget medfører heller ikke økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen konsekvenser for borgerne.

De i forslaget indeholdte bestemmelser om anmeldelses- og afleveringspligt er i overensstemmelse med de gældende regler herom.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 12. juni til 8. juli 2014 været til høring hos følgende høringsspartter:

Formandens Departement, daværende Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender, daværende Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked, daværende Departementet for Sundhed og Infrastruktur, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, daværende Departementet for Familie og Justitsvæsen, daværende Departementet for Miljø og Natur, daværende Departementet for boliger, KANUKOKA, KANUNUPE, NUSUKA, KNAPK, Grønlands Arbejdsgiverforening, SIK, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, Museumsnævnet, Sammenslutningen af Lokalmuseer, NUKAKA, Ilisimatusarfik, Det Grønlandske Landsbibliotek, NAPA, Katuaq og Taseralik.

Efter anmodning herom har KANUKOKA, kommunerne, NUKAKA og Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fået høringsfristen forlænget til den 15. august.

Der er modtaget høringssvar fra følgende høringsspartter:

Daværende Departementet for Familie og Justitsvæsen, daværende Departementet for Miljø og Natur, daværende Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked, daværende Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender, Grønlands Arbejdsgiverforening, SIK, KNAPK, Institut for Menneskerettigheder, Taseralik, Nordens Institut i Grønland, Ilisimatusarfik, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, Qaasuitsup Kommunua, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq samt NUKAKA.

De indkomne bemærkninger har givet anledning til enkelte ændringer i lovforslaget.

Der er efter ønske herom fra NUKAKA fastsat en forpligtelse for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv til også at fremsende sin arbejdsplan og årsberetning til Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA, til orientering.

Bestemmelsen om sammensætningen af Museumsnævnet er efter ønske herom fra NUKAKA ændret, således at den svarer til den gældende lovgivning.

Efter ønske herom fra NUKAKA er forslaget vedr. anmeldelsespligt ændret, således at det som hidtil også vil være muligt at anmelde fund til et af de godkendte museer.

Bestemmelsen vedr. påtænkt salg af klassificerede genstande er suppleret af en bestemmelse om underretningspligt for ejeren ved påtænkt salg på auktion.

Enkelte af sanktionsbestemmelserne er præciseret.

Der er ligeledes foretaget enkelte ændringer og præciseringer i bemærkningerne til forslaget. Der henvises om høringssvarene og kommenteringen heraf til høringssvarnotatet i form af vedlagte bilag 1.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Til § 1

Til stk. 1

I forhold til formålsbestemmelsen i § 1, stk. 1 i Landstingsforordning nr. 6 af 30. oktober 1998 er ordlyden blevet præciseret med tilføjelsen af ”materielle og immaterielle” i kulturarvsbegrebet. Der er ikke tilsigtet en ændring af kulturarvsbegrebet, men blot et ønske om at synliggøre, at kulturarv omfatter både materiel og immaterielle kulturarv.

Forordningen om museumsvesen pålægger museumsvesenet i Grønland at registrere og dokumentere kulturarven i almindelighed, hvilket omfatter såvel den materielle som den immaterielle kulturarv. Der foretages således allerede i dag registreringer også af den immaterielle kulturarv.

I forhold til museumsvirksomhed er begrebet kulturarv ofte blevet koblet sammen med materiel kulturarv, hvilket tydeligst kan ses ved fredede fortidsminder, fredede bygninger og bevaringsværdige bygninger.

Tilføjelsen af materiel og immateriel kulturarv skal ses i sammenhæng med Unesco’s konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, hvor Grønland i 2009 har tilsluttet sig dansk ratifikation af konventionen. Ved at tiltræde konventionen forpligter Grønland sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Grønland forpligter sig dermed til udarbejdelse og ajourføring af fortegnelser over den immaterielle kulturarv.

Konventionens formål er:

- at beskytte den immaterielle kulturarv,
- fremme respekten for de relevante samfunds, gruppers og enkeltpersoners immaterielle kulturarv,
- øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv på lokalt, nationalt og internationalt plan samt sikring af gensidig påskønnelse af denne kulturarv og
- at tilvejebringe internationalt samarbejde og bistand.

Med tilføjelsen af begreberne ”materielle og immaterielle” er det således fremhævet, at loven ligeledes skal sikre den immaterielle kulturarv. Præciseringen er dog kun et udtryk for kodificering af praksis, idet Grønlands Nationalmuseum og Arkiv allerede varetager disse opgaver i dag.

Kulturarvsbegrebet omfatter alle værdier af såvel grønlandsk som udenlandsk oprindelse, som nu er en del af den grønlandske kulturarv. I kulturarvsbegrebet indgår såvel fortidige som nutidige værdier. Der kan derfor ikke indlægges et alderskrav i begrebet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget § 3, hvor museumsvæsenets opgaver er opregnet.

Formålet med loven er også, at fremme det grønlandske museumsvæsenes virke og samarbejde både nationalt lokalmuseerne imellem, men også internationalt.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og definerer, hvad der skal forstås ved materiel kulturarv.

Materiel kulturarv omfatter både den flytbare kulturarv, hvilket er den del af kulturarven, der kan indsamles og flyttes, og den faste kulturarv i form af bygninger og kulturmiljøer.

Materiel kulturarv er således noget fysisk og håndgribeligt.

Samtidig skal der være tale om flytbare genstande, bygninger og kulturmiljøer, der giver vidnesbyrd om epoker i eller elementer af samfundets udvikling.

Materiel kulturarv kan eksempelvis være fortidsminder, bygninger, men også redskaber som kajaken, uloen m.v.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og definerer, hvad der skal forstås ved immateriel kulturarv.

Immateriel kulturarv kan karakteriseres som den uhåndgribelige kulturarv.

Den er kendetegnet ved sin flygtighed, og dette kan gøre den vanskelig at registrere.

Definitionen af immateriel kulturarv tager sit afsæt i den definition af begrebet, der findes i UNESCO's konvention om beskyttelse af den immaterielle kulturarv og skal forstås i overensstemmelse hermed.

Den immaterielle kulturarv er ikke nødvendigvis en national kulturarv, men kan være knyttet til samfund, grupper, og i nogle tilfælde enkeltpersoner, der anerkender kulturarven som del af deres kulturelle arv. Det er derfor også vigtigt, at kulturarven identificeres og defineres i et tæt samarbejde mellem kulturarvsmyndigheder og berørte grupper. "Grønlands immaterielle kulturarv" må derfor forstås i overensstemmelse hermed.

Som det anføres i definitionsbestemmelsen i UNESCO's konvention overføres den immaterielle kulturarv fra generation til generation og genskabes til stadighed af samfund og grupper som svar på deres omgivelser, deres interaktion med naturen og deres historie, og giver dem en følelse af identitet og kontinuitet, og skaber på den måde respekt for kulturel mangfoldighed og menneskelig kreativitet.

Det er i konventionen desuden præciseret, at der i konventionen alene vil blive taget hensyn til den immaterielle kulturarv, som kan forenes med eksisterende internationale menneskerettighedsinstrumenter såvel som med kravene om gensidig respekt blandt samfund, grupper og enkeltpersoner og om bæredygtig udvikling. Med Grønlands tilslutning til dansk ratifikation af konventionen vil dette også være bestemmende for identificering og definition af immateriel kulturarv i Grønland.

Som anført i UNESCO's konvention kan den immaterielle kulturarv manifestere sig på forskellig vis, bl.a. ved mundtlige traditioner og udtryk, herunder sprog som et udtryksmiddel for den immaterielle kulturarv, udøvende kunstarter, sociale praksisser, ritualer og festlige begivenheder, viden og praksisser vedrørende naturen og universet og traditionelt håndværk.

Belysningen af den immaterielle kulturarv kan være med til at bevare og udvikle kulturarv på trods af udefrakommende indflydelse. Et eks. herpå kunne være trommedans, der i århundreder blev brugt af både almindelige grønlandere og af åndemanere ved glædelige begivenheder og ved stridigheder, og som blev forbudt, da kristendommen kom til Grønland. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har i samarbejde med udøvende trommedansere arrangeret mange workshops i flere byer, hvor Grønlands Nationalmuseum og Arkiv aktiverede en del unge mennesker med at få dem til at bygge egne trommer og oplærte dem i udøvelse af trommedans og -sang.

Som eksempel på manifestationer af immateriel kulturarv i Grønland kan i øvrigt nævnes køddelingstraditionen, sommerpladser, vaigat-musikken, inukkuut-sange, kajak- og slædekulturen, kvindens nationaldragt, traditionel viden inden for sygdom og helse, navigation og fangst.

Til § 2

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordning, der fastslår, hvad der skal forstås ved det grønlandske museumsvesen. Konsekvensen af bestemmelsen er, at museer, der ikke er godkendt efter lovens kap. 3 ikke er en del af det grønlandske museumsvesen. Museer der ikke er godkendte efter lovens kap. 3 er omfattet af loven i det omfang, der gives pligter og rettigheder til andre end museumsvesenet.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer i sin helhed til gældende forordnings § 2, hvor der dog er tilføjet ”udvikling” til listen med museumsvesenets opgaver. Med tilføjelsen af ”udvikling” er der således et ønske om, at kulturarven skal være en dynamisk størrelse, der ikke alene skal bevares, registreres eller indsamles, men at den også skal udvikles i takt med samfundsudviklingen.

Der er med opregningen ikke tilsigtet en prioritering af museumsvesenets opgaver. Udførelsen af én opgave hænger sammen med udførelsen af de andre opgaver.

1) Museumsvæsenet skal virke for sikringen af kulturarven, hvilket blandt andet sker ved registreringer af alle kendte fund, se herom bemærkningerne til § 6 og kap. 5. Samtidig foretages en aktiv sikring ved indsamling og bevaring af samlinger. Bevaring dækker såvel over konservering og almindelig opbevaring som opretholdelse af samlingerne, hvilket vil sige, at samlingerne skal være fysisk til stede, og det pågældende museum skal være i stand til at finde dem frem.

2) Som nævnt i bemærkningerne til § 1, stk. 1, kan der ikke indlægges et alderskrav i kulturarvsbegrebet. Det følger heraf, at det også gælder for de genstande, som museumsvæsenet opbygger sine samlinger af. Kultur- og naturhistorien belyses eksempelvis både gennem decideret forskning i fortiden som gennem sammenligninger af fortid og nutid. For definition af begreberne kultur- og naturhistorie se bemærkningerne til stk. 2 og 3.

3) Samlingerne gøres tilgængelige for offentligheden, både når disse bliver udstillet i Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 9, samt i de godkendte museer jf. forslaget § 13, stk. 1. Bestemmelsen sigter ligeledes til, at samlingerne gøres tilgængelige for offentligheden generelt både på lokalt, nationalt og internationalt plan.

4) Samlingerne skal stilles til rådighed for forskning, og museumsvæsenet skal udbrede kendskabet til forskningens resultater, da formidling og udbredelse af den viden, som museumsvæsenet ligger inde med, er med til at sikre kulturarven.

Ved udførelsen af de ovenfor nævnte opgaver er der intet til hinder for, at museumsvæsenet udbreder kendskabet til andre kulturer udenfor Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og definerer, hvad der ligger bag begrebet kulturhistorie. Kulturhistorien omfatter Grønlands kulturelle konstruktioner af identiteter og betydninger heraf. Som eks. kan nævnes perioder som kolonitiden, Hjemmestyre og Selvstyre, der alle på deres måder sætter præg på Grønlands kulturhistorie og samfundet som helhed. Kulturhistorie er en kombination af forskellige videnskaber, der skal belyse det grønlandske samfunds udvikling gennem en periode, der således definerer Grønland som nation.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og definerer, hvad der ligger bag begrebet Grønlands naturhistorie. Grønlands naturhistorie behandler Grønlands historie fra ældste tider til nu gennem naturvidenskaberne zoologi, botanik, mikrobiologi og geologi. Naturhistorien kan være med til at belyse f.eks., hvordan landbruget i Grønland var for 100 år siden og dermed muliggøre en skildring af landbrugssamfundet fra tidligere tider til i dag.

Til stk. 4

For at skabe et naturligt og konsekvent samarbejde mellem museumsvæsenets parter, er der i forslaget § 3, stk. 4, fastslået en generel og gensidig samarbejdsforpligtelse. Betydningen heraf er, at

der, udover de konkrete samarbejdsforpligtelser, som er fastslået i forslaget, skal samarbejdes, hvis det er nødvendigt for varetagelsen af opgaverne. Dette kan for eksempel komme til udtryk ved, at et godkendt museum kan varetage indsamling af materiale eller data, mens et andet museum kan stå for registreringen osv.

Til stk. 5

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordning, der fastslår en forpligtelse for museumsvesenet til at samarbejde med frednings- og planlægningsmyndighederne. Museumsvesenet vil kunne få oplysninger, der har betydning for udførelsen af museernes opgaver, og samtidig vil museumsvesenet kunne bistå myndighederne med viden, bl.a. i forbindelse med udvælgelse af fredningsegnete bygninger.

Kapitel 2

Til § 4

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordnings § 3.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at det er Grønlands Selvstyre, der opretter Grønlands Nationalmuseum og Arkiv og er ansvarlig for driften heraf.

Til stk. 2

Naalakkersuisut ansætter en direktør, der forudsættes at være i besiddelse af kvalifikationer, der er relevante i forhold til Grønlands Nationalmuseum og Arkivs opgaver.

Til § 5

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 4.

Til stk. 1

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er det grønlandske museumsvesens hovedmuseum, der på landsplan skal varetage de opgaver, der er pålagt i loven samt i medfør af anden lovgivning. Der er med dette lovforslag ikke tilsigtet nogen ændring heri.

Til stk. 2

Bestemmelsen anfører, at der årligt skal udarbejdes en 4-årig arbejdsplan, der skal tilsendes Naalakkersuisut, Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA og Museumsnævnet til orientering. Der er med bestemmelsen foreslået at tilføje Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA til at modtage arbejdsplanen til orientering, idet dette ses som led i det samarbejde, der er forudsat i forslagets

§ 3, stk. 4. Ved at fastslå, at de langsigtede arbejdsplaner skal udarbejdes årligt, sikres samtidig, at der sker en årlig revision af dem.

Langsigtede arbejdsplaner vil for det første indgå i den økonomiske planlægning af Grønlands Nationalmuseum og Arkivs virksomhed, både internt i Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, men også eksternt i forbindelse med bevillingerne fra Grønlands Selvstyre, se herom forslaget § 35. De langsigtede arbejdsplaner kan ligeledes sikre, at der kan fokuseres på en specifik genre fra det ene år til det andet. Desuden vil langsigtede arbejdsplaner være med til at sikre samarbejdet og koordineringen mellem museumsvesenets parter. Grønlands Nationalmuseum og Arkivs pligt til at udarbejde 4-årige arbejdsplaner modsvares af en tilsvarende pligt for de godkendte museer, jf. forslaget § 15, stk. 1.

Til stk. 3

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv udarbejder en årlig beretning, der skal sendes til Naalakkersuisut til godkendelse og Museumsnævnet og Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA til orientering. Der er med bestemmelsen foreslået at tilføje Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA til at modtage beretningen til orientering, idet dette ses som led i det samarbejde, der er forudsat i forslaget § 3, stk. 4. At Naalakkersuisut skal godkende beretningen skyldes, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er en institution under selvstyret og modtager tilskud fra Landskassen, jf. forslaget § 35. I lighed med arbejdsplanerne, jf. stk. 2, modtager Museumsnævnet og Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA beretningen til orientering.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer i sin helhed til den gældende forordnings § 5, hvor der dog er foretaget konsekvensrettelser. Registrering er en af museumsvesenets opgaver, jf. forslaget § 3, stk. 1. Grønlands Nationalmuseum og Arkivs pligt til at registrere de levn, der er omfattet af loven, skal ses som en naturlig følge af den indberetningspligt og afleveringspligt, der er pålagt både de godkendte museer og findere af levn, jf. forslaget §§ 16 og 28, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med UNESCO's konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Ved at tiltræde konventionen forpligter Grønland sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af den immaterielle kulturarv.

Bestemmelsen fastslår, at det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv der har det overordnede ansvar for at identificere og definere de forskellige elementer af immateriel kulturarv, samt udarbejde og løbende opdatere en fortegnelse over kendt immaterielle kulturarv. Denne forpligtelse skal opfyldes ved at inddrage samfund, grupper og relevante organisationer, da netop inddragelsen er et centralt element i fastlæggelsen af de forskellige manifestationer af immateriel kulturarv.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med Unesco's konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Bestemmelsen er medtaget, idet det i konventionens artikel 13 er fastsat, at ansvaret for beskyttelsen af den immaterielle kulturarv skal placeres hos en bestemt institution. Derudover er det ønsket at sikre, at ansvaret for beskyttelsen lovgivningsmæssigt bliver fastsat i museumsloven, på samme måde som ansvaret for beskyttelsen af den materielle kulturarv er fastsat i kulturmindeoven. Det er fundet hensigtsmæssigt, at det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv som den nationale, landsdækkende og centrale kulturarvsinstitution, der har ansvaret for beskyttelsen.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til § 6 i den gældende forordning.

Til stk. 1

Indsamling, anlæggelse og opretholdelse af samlingerne kan ske dels ved Grønlands Nationalmuseum og Arkivs udførelse af blandt andet arkæologiske undersøgelser, se herom bemærkningerne til forslaget § 8. Det kan tillige ske gennem indberetninger af fund fra de godkendte museer og andre, jf. forslaget kap. 5. Endvidere kan samlinger erhverves ved køb, gave eller arv.

Efter forslaget § 5, stk. 1 skal Grønlands Nationalmuseum og Arkiv på landsplan varetage opgaverne efter forslaget § 3, stk. 1. Det betyder ligeledes, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har en pligt til at sørge for, at samlingerne er repræsentative på landsplan. At samlingerne skal være repræsentative betyder, at samlingerne ikke nødvendigvis skal være komplette.

Til stk. 2

Deponering kan være hensigtsmæssig både med hensyn til omfanget og karakteren af samlingerne på Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, men også af hensyn til de godkendte museers samlinger. Grønlands Nationalmuseum og Arkivs forpligtelse til at opretholde samlingerne, jf. stk. 1, er ikke til hinder for, at enkeltgenstande eller dele af samlingerne kan deponeres hos de godkendte museer. Deponeringen må dog ikke medføre, at samlingerne mister deres repræsentativitet. En deponering kan være tidsbegrænset og kan til enhver tid tilbagekaldes. Det følger af bestemmelsen modsætningsvist, at deponering ikke kan ske til ikke-godkendte museer. Dette skyldes, at godkendte museer har forpligtelser i henhold til loven, som ikke gælder for de ikke-godkendte museer.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 4. Da samlingerne tilhører Grønlands Selvstyre, kræver en udskillelse, at Naalakkersuisut meddeler en tilladelse hertil efter indstilling fra direktøren.

Til stk. 4

Som ved deponering efter stk. 2, kan udskillelse være ønskelig på grund af samlingernes omfang og karakter. Udskillelse kan ske ved salg, gave eller bytte. Udgangspunktet er, at udskillelse kun kan

ske til godkendte museer. Dette er begrundet med, at godkendte museer har en forpligtelse efter lovforslaget, som ikke-godkendte museer ikke har. Der kan være tilfælde, hvor disse ikke ønsker at modtage genstande. I så fald kan udskillelse ske til andre eller kassation. Sådanne tilfælde kan eventuelt være, hvor genstanden er repræsenteret i mere end et eksemplar.

Til § 8

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 7.

Udførelse af forskning er en forudsætning for at opretholde et højt fagligt niveau. Det er igennem forskning, at værdifuld viden om både den materielle og den immaterielle kulturarv og den kulturelle udvikling fremkommer. At arkæologiske undersøgelser udtrykkeligt er nævnt, er ikke et udtryk for, at den form for forskning er vigtigere end andre typer forskning, men at arkæologiske undersøgelser har flere betydninger, eksempelvis kan nævnes betydningen for den aktive indsamling. Bestemmelsen er endvidere en understregning af, at det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, der forestår arkæologiske undersøgelser i Grønland. Bestemmelsen hindrer dog ikke, at det sker i samarbejde med de godkendte museer.

Bestemmelsen fastslår endvidere Grønlands Nationalmuseum og Arkivs forpligtelse til at formidle den viden, som fremkommer igennem forskningen. Formidlingen vil ofte ske gennem Grønlands Nationalmuseum og Arkivs udstillinger og eventuelle publikationer i forbindelse hermed eller på Grønlands Nationalmuseum og Arkivs hjemmeside.

Til § 9

Bestemmelsen er i sin helhed videreført fra gældende landstingsforordnings § 8, hvor stk. 3 dog er indsat som en ny bestemmelse.

Til stk. 1

Udover selv at udføre forskning, jf. forslaget § 8, skal Grønlands Nationalmuseum og Arkiv stille sine samlinger til rådighed for andre, der udfører forskning af videnskabelig karakter. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv vil ikke kunne nægte at stille samlingerne til rådighed med den begrundelse, at de selv påtænker at udføre forskning.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er ikke forpligtet til at afholde eventuelle omkostninger i forbindelse med at stille samlingerne til rådighed. Sådanne omkostninger vil kunne pålægges de, der ønsker at benytte samlingerne til forskning. Omkostninger vil ikke kunne pålægges i et urimeligt omfang og derved gøre forskningen illusorisk.

Til stk. 2

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fastsætter selv sine åbningstider. Fastsættelsen sker efter en afvejning af hensynet til de besøgendes ønsker, og hvad der personalemæssigt og administrativt er

muligt. Derudover vil magasinerne være tilgængelige efter forudgående aftale, idet Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal stille personale til rådighed for at sikre, at magasinerne behandles forsvarligt og dermed ikke lider skade.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny, men udtryk for en kodificering af hidtidig praksis.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fastsætter selv betaling af de besøgende. Betalingen må ikke være så høj, at museets samlinger reelt ikke er tilgængelige for offentligheden.

Til stk. 4

Bestemmelsen tilgodeser undervisningsinstitutioner. Ved at fastsætte at der ikke kan kræves betaling af undervisningsinstitutioner, der besøger museet som et led i undervisningen, sikres det, at alle undervisningsinstitutioner har mulighed for at benytte museet i undervisningsøjemed uden at blive hindret af økonomiske barrierer herfor.

Til § 10

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 9.

Til stk. 1

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har som hovedmuseum en faglig kundskab og ekspertise, der typisk ikke er til stede hos de godkendte museer i fuld udstrækning. Det er derfor en naturlig forpligtelse for hovedmuseet at stille denne viden til rådighed.

Rådgivningsforpligtelsen indebærer, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal være de godkendte museer behjælpelig med eksempelvis rådgivning omkring opbevaring, forskning og konkrete problemer så som dateringer. Rådgivningen kan gives på flere måder, det kan ske som telefonisk eller skriftlig rådgivning. Men også en mere aktiv rådgivning i form af decideret hjælp kan komme på tale, eventuelt i forbindelse med tilsynet efter forslagens § 11. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at et godkendt museum søger rådgivning hos et andet godkendt museum eller andre. Rådgivningsforpligtelsen og den generelle samarbejdsforpligtelse efter forslagens § 3, stk. 4, indebærer også en pligt til at viderebringe viden i forbindelse med uddannelsen af museumsvæsenets medarbejdere.

Til stk. 2

Udgangspunktet er, at det er de enkelte museer, der forestår konserveringsarbejde, hvilket hænger sammen med det enkelte museums pligt til at bevare deres samlinger. Heraf følger også, at udgifterne til konservering påhviler det enkelte museum.

Stk. 2 fastslår, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er forpligtet til at udføre særlige konserveringsarbejder for de godkendte museer. Eksempelvis vil det være tilfældet, hvis der er tale om et

konserveringsarbejde, der ikke kan løses lokalt. Enten fordi arbejdet er for vanskeligt eller kræver særligt udstyr og viden, som kun er til stede hos Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Forpligtelsen gælder kun i den udstrækning, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har den museumsfaglige og tekniske mulighed for at udføre arbejdet. Er det ikke tilfældet, så følger det af rådgivningsforpligtelsen efter stk. 1, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er behjælpelig med at indgå aftale med andre, der måtte være i stand til at løse opgaven, eksempelvis institutioner i Danmark eller udlandet. Det er udtrykkeligt fastslået i bestemmelsen, at det pågældende museum afholder de udgifter, der er forbundet med konserveringsarbejdet.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut en bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for Grønlands Nationalmuseum og Arkivs forpligtelser. Det følger af bestemmelsen i stk. 2 modsætningsvis, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv ikke kan kræve betaling for sin rådgivning efter stk. 1. Det kan dog tænkes, at rådgivningen vil medføre udgifter for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. I medfør af stk. 3, vil Naalakkersuisut udover at fastsætte regler for omfanget af forpligtelserne også kunne fastsætte bestemmelser om betaling for udgifter, der måtte opstå i forbindelse med rådgivningen. Der vil ikke kunne kræves betaling for selve rådgivningen.

De nærmere regler om omfanget af forpligtelserne kan blandt andet omhandle Grønlands Nationalmuseum og Arkivs medvirken ved uddannelse af museumsvæsenets medarbejdere.

Til § 11

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 10.

Forpligtelsen til at udføre tilsyn skal ses i sammenhæng med Grønlands Nationalmuseum og Arkivs status som hovedmuseum. De godkendte museer er godkendt til at varetage en nærmere beskrevet del af opgaverne i forslaget § 3, stk. 1, som på landsplan påhviler Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Endvidere kan der være genstande i de godkendte museers samlinger, som stammer fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, eksempelvis i kraft af deponeringer. Det overordnede ansvar for sådanne genstande påhviler stadig Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. En af betingelserne for godkendelse er, at museerne sikrer en forsvarlig opbevaring af deres samlinger. Tilsynet vil således sikre, at museerne lever op til betingelserne for deres godkendelser.

Til § 12

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 11.

Til stk. 1

Museumsfaglig standard er afhængig af samarbejdet med det danske og udenlandske museumsvæsen. Det gælder med hensyn til sikring af adgangen til ajourført faglig viden, uddannelse og efteruddannelse af det museumsfaglige personale, udførelse af opgaver, hvor der kræves særligt udstyr

eller fagkundskab samt generel udveksling af erfaringer og drøftelser med fagfolk fra andre lande. Samarbejdet kan foregå ved egentlige samarbejdsaftaler, som er indgået af eller godkendt af Naalakkersuisut, eller mindre formelle aftaler og kontakter.

Gennem deltagelse i internationalt museumssamarbejde vil Grønlands Nationalmuseum og Arkiv også kunne arbejde for udbredelse af kendskabet til Grønlands kulturarv.

Derudover lægges der ligeledes vægt på det internationale samarbejde med andre inuitlande. Sigtet hermed er i videst muligt omfang at fremskaffe oplysninger og eventuelt genstande, der tjener til at belyse inuits historie i Grønland samt de kulturelle forbindelser til det øvrige Arktis.

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv men ikke en eneret. Der er ikke noget til hinder for, at også de godkendte museer kan deltage i et internationalt samarbejde, dog ikke på det grønlandske museums væsens vegne.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en konsekvens af, at det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, der er Grønlands hovedmuseum. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv indgår således forhandlinger med de danske eller udenlandske museer om levn, magasiner eller samlinger, der findes i Danmark eller udlandet, som det ikke tidligere har været muligt at tilbageføre til Grønland, for eksempel på grund af manglende kapacitet eller udstyr hos Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse på nye fund af levn, der er udført til Danmark eller udlandet.

Kapitel 3

Kapitel 3 fastslår, at det kun er godkendte museer, der kan varetage opgaver efter denne lov. Både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan dog stadig bidrage til finansieringen af et lokalt museum, der ikke nødvendigvis er godkendt efter dette kapitel, jf. forslaget § 36. Konsekvensen er blot, at et ikke-godkendt museum ikke er forpligtet eller kan varetage de efter denne lov fastsatte bestemmelser, idet Grønlands Nationalmuseum og Arkiv ikke har mulighed for at føre tilsyn med de ikke-godkendte museer.

Til § 13

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 12.

Til stk. 1

Kompetencen til at godkende et museum ligger hos Naalakkersuisut, der godkender efter indstilling fra Museumsnævnet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med museums væsenets forpligtelser, hvorefter det på landsplan er et selvstyreanliggende at varetage opgaverne efter forslaget § 3, stk. 1. Når andre skal varetage dele heraf, er det naturligt at lade den hovedansvarlige foretage godken-

delsen. Kompetencen til at godkende et museum forudsætter dog indstilling til Naalakkersuisut fra Museumsnævnet, der i relation til sammensætningen af medlemmerne må formodes at have kendskab til museumsarbejdet.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver museerne mulighed for at udføre et bredt og kulturformidlende arbejde med udgangspunkt i de grønlandske lokalsamfunds forskelligartede ressourcer. Endvidere skabes der mulighed for en mangeartet kulturformidling og kulturudfoldelse, eksempelvis i form af kioskvirk-somhed, hvor salg af kunsthåndværk og husflidsprodukter kan finde sted og arbejde med traditionelle færdigheder og håndværk. Bestemmelsen åbner ligeledes op for nyskabelse i museumsverdenen.

Til § 14

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 13 og oplister de betingelser, der skal være opfyldte for, at et museum kan godkendes.

Nr. 1

Den første betingelse er, at museet skal være en juridisk enhed, hvis formål er museumsvirksomhed. Muligheden for, at museet kan være fælleskommunalt, er bibeholdt på trods af kommunesammenlægningen, da det stadig er muligt, at to eller flere storkommuner kan samarbejde om driften af et museum.

Nr. 2

En naturlig konsekvens af, at museet bliver godkendt til at varetage en nærmere beskrevet del af opgaverne i § 3, stk. 1, er, at museet også påtager sig ansvaret herfor. Det er også væsentligt for koordineringen og samarbejdet mellem museumsvesenets parter, at museet kan angive sit ansvarsområde. Begrebet ”materiel eller immateriel” er indføjjet som en konsekvensrettelse i forhold til forslaget § 1, stk. 1. Bestemmelsen udelukker ikke, at et museum påtager sig ansvaret for en nærmere beskrevet del af kulturarven, der både omfatter elementer fra den materielle kulturarv som fra den immaterielle kulturarv såvel som andre angivne museumsopgaver.

Nr. 3

Kravene til vedtægterne er ikke udtømmende. I stedet opregner bestemmelsen minimumskrav til vedtægternes indhold. At vedtægterne skal indeholde bestemmelser om ansvarsområdet, skal ses i sammenhæng med betingelsen i nr. 2. Dertil er det vigtigt, at ejerforhold og bestyrelsens sammensætning klart står i vedtægterne, idet der skal kunne placeres et ansvar.

Nr. 4

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de forpligtelser, som godkendte museer kan blive pålagt, når de for eksempel har samlinger til deponering. Standarden skal både personalemæssigt og lokalemæssigt være rimelig.

Den personalemæssige standard er en konkret vurdering, der i høj grad afhænger af museets ansvarsområde. Med hensyn til den lokalemæssige standard bør der stilles krav om, at der i udstillingslokaler skal være mulighed for at opretholde en passende og konstant temperatur, da erfaring viser, at museumsgenstande ikke tåler fugt og temperatursvingninger. Der bør også stilles krav om, at bygninger, som benyttes til opbevaring og udstilling skal brand- og tyverisikres.

Om et godkendt museum besidder det økonomiske grundlag for at opretholde en passende standard, er ligeledes en konkret vurdering. Mindstekravene hertil må være, at museet er i stand til at betale sine udgifter.

Nr. 5

Det er op til det enkelte museum, hvem der ønskes ansat som leder og på hvilke vilkår. Betingelsen for, at et museum kan godkendes, er, at lederen er i besiddelse af kvalifikationer, der gør den pågældende i stand til at varetage ledelsen af museet. Kvalifikationerne kan være erhvervet gennem en decideret museumsfaglig uddannelse eller på anden måde. Vurderingen af lederens kvalifikationer foretages af Museumsnævnet i forbindelse med indstillingen til godkendelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for ansættelse af en overordnet museumsleder, der har ansvaret for to eller flere museer, mens den daglige drift overlades til en anden medarbejder.

Nr. 6

Det gælder for godkendte museer, som for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 9, stk. 2-4, at samlingerne skal være tilgængelige for offentligheden.

Til § 15

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 14.

Til stk. 1

Det er hensigtsmæssigt ud fra et samarbejdssynspunkt, at også godkendte museer skal udarbejde langsigtede arbejdsplaner. De langsigtede arbejdsplaner vil endvidere kunne indgå i den økonomiske planlægning af museernes virksomhed. Ved at fastslå, at udarbejdelsen sker årligt, sikres samtidig en årlig revision af arbejdsplanerne.

Bestemmelsen anfører, at der årligt skal udarbejdes en 4-årig arbejdsplan, der skal tilsendes Naalakkersuisut og Museumsnævnet til orientering. Ved at fastslå, at de langsigtede arbejdsplaner skal udarbejdes årligt, sikres samtidig, at der sker en årlig revision af dem.

Langsigtede arbejdsplaner kan for det første indgå i den økonomiske planlægning af det godkendte museums virksomhed, både internt i det godkendte museum men også eksternt i forbindelse med den ydede støtte fra kommunen, hvis denne modtager kommunalt tilskud, se herom forslaget § 35.

De langsigtede arbejdsplaner kan ligeledes sikre, at der kan fokuseres på en specifik genre fra det ene år til det andet. Desuden vil langsigtede arbejdsplaner være med til at sikre samarbejdet og koordineringen mellem museumsvesenets parter. De godkendte museers pligt til at udarbejde 4-årige arbejdsplaner modsvarer af en tilsvarende pligt for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 5, stk. 2.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har en tilsvarende forpligtelse, se forslaget § 5, stk. 2.

Til stk. 2

Hensigten med bestemmelsen er, at få museet til at dokumentere om sin museumsvirksomhed, herunder udarbejdelse af et regnskab og et budgetforslag, således f.eks. at den kommune, der driver eller måtte yde tilskud til museet kan få indblik i hvad der er sket på museumsområdet.

Til stk. 3

De godkendte museer skal indsende regnskab, budgetforslag og beretning om museets virksomhed til Naalakkersuisut, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv og Museumsnævnet. Denne indsendelse sker for at holde de forskellige instanser orienterede. Samtidig vil denne orientering spille ind ved kontrollen af, om det godkendte museum lever op til betingelserne for deres godkendelse.

Til § 16

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 15 og er en understregning af, at også de godkendte museer er forpligtet til at indberette fund til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv.

Indberetningspligten gælder endvidere, hvis det godkendte museum fra andre modtager indberetning om fund.

Til § 17

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 16.

Hensynet til sikringen af kulturarven gør, at udskillelse og deponering kun kan ske til andre godkendte museer eller Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Tilsvarende bestemmelse for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv findes i forslaget § 7, stk. 2-4.

Udskillelse af godkendte museers samling kræver ikke Naalakkersuisuts tilladelse. Dette skyldes, at det som udgangspunkt kun kan ske til andre museumsinstitutioner. Naalakkersuisuts tilladelse kræves heller ikke til udskillelse til andre eller kassation. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er forpligtet til at anlægge og opretholde repræsentative samlinger, jf. forslaget § 7, stk. 1. Det medfører samtidig en pligt for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv til at modtage genstande, som et godkendt museum ønsker at udskille, hvis de er af betydning for sikringen af kulturarven. Hvis gen-

standen ikke har en sådan betydning, og Grønlands Nationalmuseum og Arkiv derfor ikke ønsker at modtage den, er der ikke behov for Naalakkersuisuts tilladelse.

Til § 18

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordnings § 17.

Til stk. 1

Naalakkersuisut kan inddrage en godkendelse, som tidligere er givet. Det følger af, at kompetencen til at godkende andre museer er henlagt til Naalakkersuisut, jf. forslaget § 13. Museumsnævnet skal afgive en udtalelse, forinden Naalakkersuisut træffer afgørelse om at inddrage en godkendelse, idet Museumsnævnet skal rådgive Naalakkersuisut i museumsanliggender, jf. forslaget § 22, nr. 2. Museumsnævnets udtalelsesret vil især have betydning i de tilfælde, hvor Naalakkersuisut af egen drift agter at inddrage en godkendelse. Museumsnævnets udtalelse til en eventuel inddragelse af en godkendelse vil indgå i Naalakkersuisuts vurdering af sagen, men det er Naalakkersuisut, der træffer den endelige afgørelse.

Til stk. 2

Det er hensigtsmæssigt at få fastslået konsekvensen af en inddragelse. Naalakkersuisut kan fastsætte en tidsfrist, indenfor hvilken museet har mulighed for at bringe forholdene i orden. En restriktiv inddragelsespolitik vil ikke være hensigtsmæssig for museumsvæsenet, da en inddragelse betyder, at det pågældende museum må ophøre med sin virksomhed, jf. bestemmelsens første led. Forinden fristen fastsættes, skal Naalakkersuisut indhente en udtalelse herom fra Museumsnævnet.

Til § 19

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 18.

Til stk. 1

I en ophørssituation er det vigtigt at sikre samlingernes bevarelse. Samlingerne er en meget vigtig del af kulturarven. Blandt andet for at undgå, at de forsvinder fra museumsvæsenet og i værste fald ud af landet, er det fundet naturligt at fastslå, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv afgør, hvad der skal ske med dem. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan herved beslutte selv at overtage samlingerne, eller de kan overgives til andre godkendte museer.

Til stk. 2

Må et museum ophøre med sin virksomhed på grund af en inddragelse af godkendelsen, vil det ikke være rimeligt, at det pågældende museum skal starte en opbygning af samlinger fra bunden, såfremt museet på ny bliver godkendt. Derfor er det fastslået, at et museum indenfor 2 år efter en inddragelse af godkendelsen, skal have mulighed for at kunne disponere over samlingerne igen. Grønlands Nationalmuseum og Arkivs afgørelse efter stk. 1 vil i et sådan tilfælde have karakter af en deponeringsafgørelse. Udgifter der må være forbundet med, at museet atter vil disponere over samlingerne

må afholdes af det pågældende museum. Dette betyder samtidigt, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv ikke kan udskille samlingerne inden for perioden på 2 år efter inddragelsen, da dette vil gøre museernes mulighed for atter at disponere over deres samlinger illusorisk.

Kapitel 4

Til § 20

Bestemmelsen er til dels videreført fra gældende forordnings § 19.

Til stk. 1

Medlemmernes sammensætning er afspejlet i ønsket om at tydeliggøre nævnet som et kollegialt og fagligt organ.

1) Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er repræsenteret, idet det skal sikres, at forpligtelserne i forhold til denne lov kan varetages på forsvarlig vis.

2 og 3) Sammenslutningen af lokalmuseer, NUKAKA er repræsenteret for at sikre det lokale museums væsens indflydelse.

På baggrunde af indkomne høringssvar er der ikke fundet anledning til at ændre kompetencen vedr. udpegelse blandt de godkendte museers bestyrelsesmedlemmer.

4) KANUKOKA skal som hidtil udpege en repræsentant, der ikke nødvendigvis behøver at have tilknytning til lokalmuseerne i de enkelte byer.

5) Ved at Ilisimatusarfik bliver repræsenteret i nævnet, får den institution der uddanner fremtidige medarbejdere ved museums væsenet en stemme i museumsnævnet.

Med henblik på at sikre nævnets beslutningsdygtighed og repræsentation af alle interesser, skal der udpeges personlige suppleanter.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ændret i forhold til den gældende forordning, hvor det er fastsat, at Museumsnævnets medlemmer beskikkes af Landsstyret for 2 år ad gangen. Forslaget lægger op til, at Naalakkersuisut udpeger Museumsnævnet for en periode på 4 år, der følger kalenderåret. Når perioden foreslås forlænget til 4 år, skyldes det en anerkendelse af, at 2 år er for kort tid for medlemmerne til at sætte sig ordentligt ind i arbejdet. For at sikre nævnets arbejdsro og kontinuitet er det foreslået, at udpegningsperioden forlænges til 4 år og følger kalenderåret. Første udpegning vil således ske fra 1. januar 2016, hvilket sikrer, at nye nævnsmedlemmer udpeges ved udløbet af det nuværende nævns funktionsperiode, da denne udløber den 31. december 2015.

Til stk. 3

Nævnet bliver udpeget af Naalakkersuisut, men det er op til nævnet selv at bestemme, hvem af medlemmerne der skal være formand og næstformand.

Til stk. 4

Nævnet er et kollegialt og fagligt organ, og det er derfor hensigtsmæssigt, at nævnet selv fastsætter, hvordan dets virksomhed udøves, herunder mødefrekvensen.

Til § 21

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 20.

For at sikre kontinuitet og uafhængighed i udførelsen af sekretariatsfunktionen er det i bestemmelsen fastslået, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal stille en fast sekretær til rådighed for nævnets virksomhed. Endvidere er der pålagt Grønlands Nationalmuseum og Arkiv en pligt til at holde udførelsen af sekretariatsfunktionen adskilt fra sit virke som hovedmuseum. Pligten gælder både den faglige og den økonomiske udførelse af funktionen.

Til § 22

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 21 og oplister de opgaver, som påhviler museumsnævnet.

- 1) Bestemmelsen fastslår, at Museumsnævnet er museumsvesenets samarbejdsorgan på landsplan. Museumsvesenets generelle samarbejdsforpligtelse er fastslået i forslaget § 3, stk. 4. Opgaven som samarbejdsorgan består først og fremmest i gensidig orientering mellem museumsvesenets parter om arbejdsplaner, beretninger om museernes årlige virksomhed, jf. forslaget § 5, stk. 2 og 3 og § 15. Som samarbejdsorgan har nævnet også en rådgivende funktion, både ved konkrete henvendelser og ved mere generelle museumsmæssige anliggender.
- 2) Museumsnævnet kan efter anmodning afgive udtalelse, men også af egen drift give indstillinger til Naalakkersuisut og andre offentlige myndigheder, så som frednings- og planlægningsmyndighederne.
- 3) Kompetencen til at godkende museer og til at inddrage godkendelsen ligger hos Naalakkersuisut. For at sikre, at godkendelsen foretages efter en faglig vurdering, er det Museumsnævnet, der indstiller museer til godkendelse.
- 4) Museumsnævnet pålægges også en pligt til at foretage en indberetning til Naalakkersuisut, såfremt det bliver bekendt med, at et museum ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt, eller hvis museet ikke opfylder sine forpligtelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng

med, at de godkendte museer kan have samlinger deponeret fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, og dermed har en forpligtelse i henhold til loven.

Til § 23

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 22.

Museumsnævnet skal udarbejde en beretning om sin virksomhed, der skal sendes til Naalakkersuisut, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv samt de godkendte museer til orientering, ligesom det er tilfældet for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv jf. forslaget § 5, stk. 3 og de godkendte museer, jf. forslaget § 15, stk. 3.

Kapitel 5

Et af lovens formål er at sikre Grønlands materielle kulturarv. Dette kapitel omhandler dels den del af kulturarven, som bevidnes af levn fra fortiden og dels den del, som forefindes rundt om i landet i privateje.

Levn er alle former for vidnesbyrd om menneskers tilstedeværelse og udvikling. Der vil typisk være tale om genstande, som mennesker har frembragt, men også naturskabte genstande benyttet af mennesker vil være omfattet, i det omfang de er med til at bevidne tilstedeværelsen eller belyse udviklingen. Naturskabte genstande er også omfattet af loven, hvis de er i stand til at belyse naturhistorien, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 2.

Til § 24

Bestemmelsen er delvist videreført fra gældende forordnings § 23.

Til stk. 1

1) Bestemmelsen definerer hvad der betegnes som ”et nationalt kulturlevn” og er ligesom den danske betegnelse ”danefæ” genstande fra fortiden, der er forarbejdet af ædelt metal eller i øvrigt er af kulturhistorisk værdi, herunder mønter. Det vil som hovedregel være således, at fund af forarbejdet guld, sølv, bronze eller lignende altid vil høre under betegnelsen ”et nationalt kulturlevn”. Genstande af mindre værdifuldt materiale kan alt efter fundets omstændigheder være så betydningsfulde, at de også er ”nationale kulturlevn”. Det kan f.eks. være genstande, der er forarbejdet af ben, tand eller lignende.

Der er i bestemmelsen et krav om, at fundet skal have en særlig kulturhistorisk værdi, der gør, at indsamlingspolitikken kan tilrettelægges på hensigtsmæssig måde. Af samme grund er det fremhævet i bestemmelsens indledning, at der er tale om kulturhistoriske levn. Den kulturhistoriske værdi

skal sammenholdes med formålet med at sikre kulturarven. Vurdering af den kulturhistoriske værdi, foretages af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 29, stk. 1.

2) Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 24a.

Indsættelsen af bestemmelsen var en konsekvens af, at Landstinget på efterårssamlingen 2003 besluttede at søge FN's Havretskonvention ratificeret i løbet af forsommeren 2004. Det blev ved denne lejlighed anført, at ratifikationen indebar behov for, at der i landstingsforordningen om museumsvesen blev indsat en bestemmelse om historiske og arkæologiske genstande på havbunden og dens undergrund i området udenfor national jurisdiktion, jf. Havretskonventionens artikel 149.

Det blev på denne baggrund foreslået at ændre museumsforordningen med henblik på at sikre det fornødne grundlag for ratifikation af Havretskonventionens artikel 149 og 303, hvilket blev vedtaget i forbindelse med lovændringen i 2004. Havretskonventionen rummer krav til de enkelte lande om at beskytte genstande af arkæologisk og historisk karakter fundet i havet og krav om, at landene skal samarbejde herom. Ved ratifikationen forpligtede Grønland sig til at opretholde en minimumsstandard for beskyttelsen af den arkæologiske undervandskulturarv. Bestemmelsen tager højde for disse forhold og bragte den grønlandske lovgivnings bestemmelser vedrørende den arkæologiske undervandskulturarv i overensstemmelse med Havretskonventionen. Bestemmelsen omhandler ansvaret for genstande af arkæologisk eller historisk værdi fundet på den dybe havbund af danske statsborgere med fast bopæl eller fast ophold i Grønland og dansk indregistrerede skibe med GR-numre. Begrebet "danske statsborgere med fast bopæl eller fast ophold i Grønland" skal forstås som danske statsborgere med folkeregisteradresse i Grønland, eller som vedvarende opholder sig i Grønland i en periode af mindst 1 måned af ikke turistmæssig karakter. Der skal således være et vist tilknytningsforhold til Grønland for, at fundene omfattes af bestemmelsen. I de tilfælde, hvor en dansk statsborger ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse, vil denne blive omfattet af reglerne i den danske museumslov.

Til stk. 2

Der er indsat en hjemmel for Naalakkersuisut, hvorefter det i bekendtgørelsesform kan bestemmes, at fortidsminder, herunder skibsvrag, skibsladninger og dele af sådanne skibe, der er gået tabt for mindre end 100 år siden, skal være omfattet af loven. Det kan dreje sig om eksempelvis et konkret skib eller bestemte skibstyper, som er yngre end 100 år, som af særlige årsager ønskes omfattet af loven.

Til stk. 3

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 24, der fastsætter, at bestemmelserne om fund også gælder for genstande, der ligger eller har ligget på søterritoriet. Søterritoriet defineres som området fra basislinjen og 3 sømil ud, herunder er også inkluderet området fra basislinjen og ind til kysten. Kulturhistorisk værdifulde skibsvrag er omfattet af bestemmelsen.

Til stk. 4

Med begrebet den dybe havbund forstås det område af havbunden og den dertil hørende undergrund, som ligger uden for grænserne af national jurisdiktion.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen definerer, hvad der betegnes som ”et nationalt naturlevn” og skal begrebsmæssigt sidestilles med danekræ.

Bestemmelsen omhandler fund og opbevaring af naturskabte genstande i form af botaniske, zoologiske og geologiske genstande af enestående videnskabelig eller udstillingsmæssig værdi, det vil sige fund, der belyser naturhistorien.

Det er i bestemmelsens indledning præciseret, at der her er tale om naturhistoriske levn fra fortiden.

Til stk. 2

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordnings § 24, der fastsætter at bestemmelserne om fund også gælder for genstande, der ligger, eller har ligget, på søterritoriet. Søterritoriet defineres som området fra basislinjen og 3 sømil ud, herunder er også inkluderet området fra basislinjen og ind til kysten. Kulturhistorisk værdifulde skibsvrag er omfattet af bestemmelsen.

Til § 26

Bestemmelsen omhandler genstande i privateje. Sådanne genstande kan klassificeres af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, som særligt værdifulde. Klassificeringen er afhængig af, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har kendskab til eksistensen af genstanden. Da der ikke pålægges ejeren en pligt til at gøre Grønlands Nationalmuseum og Arkiv opmærksom herpå, kan det ikke nærmere beskrives hvordan kendskabet kan opstå. Et eksempel kan dog være, hvis genstanden er fra før 1945, og ejeren vil udføre den fra Grønland, da dette kræver en tilladelse fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. 33, stk. 1. Hvis denne tilladelse ikke gives, og ejeren ikke ønsker, at Grønlands Selvstyre overtager genstanden, jf. forslaget § 27, stk. 4, vil Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kunne klassificere genstanden som særligt værdifuld.

En klassificering af en genstand som særligt værdifuld vil også kunne komme på tale i forbindelse med anmeldelse af et fund, jf. forslaget § 28.

Til § 27

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at de genstande som defineres henholdsvis som ”et nationalt kulturlevn” og ”et nationalt naturlevn” tilhører Selvstyret. Dette indebærer, at alle sådanne genstande tilhører Grønlands Selvstyre, uanset om de hidtil måtte have været i privat besiddelse. I så fald vil der være

en forpligtelse til at aflevere genstanden til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 29, stk. 2.

”Privat besiddelse” vil ikke kunne være retmæssigt ejerskab, da genstandene i så fald ikke vil kunne være nationale kulturlevn eller nationale naturlevn. Det fremgår således af bestemmelserne i §§ 24 og 25, at det er en forudsætning for at der kan være tale om et nationalt kulturlevn henholdsvis et nationalt naturlevn, at ingen kan godtgøre sin ret som ejer til den pågældende genstand.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og har til formål at tydeliggøre, at særligt værdifulde genstande ikke tilhører Grønlands Selvstyre men ejeren af genstanden. Dette er udtryk for, at særligt værdifulde genstande ikke har samme store betydning for sikring af kulturarven som nationale kulturlevn og nationale naturlevn.

Til stk. 3

Bestemmelsen om klassificering af visse genstande som særligt værdifulde vil være illusorisk, såfremt Grønlands Nationalmuseum og Arkiv ikke har mulighed for at lokalisere disse genstande. Som følge heraf er der pålagt ejeren af genstanden en pligt til at indberette ændringer i ejerforhold eller opbevaringssted.

Til stk. 4

Ved salg af genstande klassificerede som særligt værdifulde, skal ejeren inden afhændelsen først tilbyde Grønlands Nationalmuseum og Arkiv at købe genstanden til salgsprisen. Derved opnår Grønlands Nationalmuseum og Arkiv en forkøbsret til genstanden for at sikre, at kulturarven kan bevares.

Salg af genstande kan også tænkes at ske på offentlig auktion, hvor der ikke vil være en på forhånd fastsat pris, idet der blot vil være tale om en vurderingspris. I tilfælde af påtænkt salg på offentlig auktion skal ejeren underrette Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, således at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan være med til at byde på det klassificerede genstande der er sat til salg.

Til § 28

Til stk. 1

Finderen af et levn skal straks indberette fundet til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv eller til et af de godkendte museer. Hvis et godkendt museum modtager en anmeldelse af et fund, skal det godkendte museum indberette fundet videre til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. forslaget § 16.

Der skal altid foretages indberetning om fund til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, som så foretager en vurdering af, om fundet er af særlig kulturhistorisk værdi. Hvis fundet ikke er af særlig

kulturhistorisk værdi, kan finderens beholde det, medmindre andre kan godtgøre deres ret som ejer af fundet.

Det vil være en konkret vurdering, hvornår der er tale om levn fra fortiden. Vurderingen heraf afhænger af omstændighederne og af hvilken form for fund, der er tale om. Anvendelsen af bestemmelserne er således ikke begrænset af noget aldersmæssigt krav.

Bestemmelsen præciserer, at levn fra fortiden også omfatter genstande, der ligger eller har ligget på søterritoriet og for fund af vrage af skibe, skibsladninger og dele af sådanne skibsvrage, der er gjort på den dybe havbund.

Til stk. 2

Bestemmelsen er videreført fra gældende landstingsforordnings § 25.

Udgangspunktet er, at fund skal lades urørt. Hvis finderens vurderer, at fundet er i fare for at blive beskadiget eller ødelagt, kan det dog medtages til midlertidig opbevaring. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at der også i denne situation skal ske indberetning til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv vil i henhold til forslaget § 29 ved modtagelsen af indberetningen og efterfølgende besigtigelse af levnet vurdere og træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om et nationalt kulturlevn eller et nationalt naturlevn eller en særlig værdifuld genstand og vil samtidig træffe afgørelse om genstandens opbevaring. Der vil herved også kunne gives tilladelse til midlertidigt at tage genstanden i forvaring.

Der vil med hjemmel i forslaget § 31 desuden kunne fastsættes nærmere regler om beskyttelse af levn fra fortiden, herunder om anmeldelse af fund, opbevaring og aflevering.

Der skal ikke ske en efterprøvelse af finderens vurdering af en eventuel faresituation, og det er ikke muligt at sanktionere en fejlbedømmelse, da finderens ikke kan antages at have fagligt grundlag for at foretage denne vurdering.

Det er udgangspunktet, at godtgørelsen omfatter de faktiske udgifter. Kun i tilfælde, hvor de afholdte udgifter er helt ekstraordinære eller unødvendige, kan der ske en skønsmæssig fastsættelse af beløbet.

Udgiften afholdes af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. I de tilfælde, hvor finderens ikke medtager fundet til midlertidig opbevaring og sikring, påhviler udgifterne hertil Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fra det øjeblik, der er givet meddelelse om fundet. Bestemmelsen er en sikring af, at fund ikke overlades til ødelæggelse, fordi finderens ikke vil erholde udgifter, som vedkommende ikke er sikker på at få dækket.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med princippet i stk. 2, at der ikke uden tilladelse hertil fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv må foretages ændringer i tilstanden af vrage af skibe, skibsladninger og dele af sådanne vrage, der er fundet på den dybe havbund, og hvortil ingen kan godtgøre sin ret som ejer. Ændringer i tilstanden betyder bl.a. at der ikke må ske flytning, materialebehandling, beskadigelse m.v. Bestemmelsen fastslår desuden, at den, der optager sådanne genstande eller får dem i besiddelse, straks skal aflevere dem til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Dette er med henblik på at få vurderet, om fundet må karakteriseres som et nationalt kulturlevn eller et nationalt naturlevn. Det er ligeledes bestemt at finderens af et fund ved den dybe havbund ikke har krav på at få bjærgeløn, men at Naalakkersuisut efter forslaget § 30 kan udbetale en dusør til finderens, hvis der er tale om et særligt sjældent eller kulturhistorisk værdifuldt fund.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at respektere ejendomsretten til fundne vrage, skibsladninger eller dele af sådanne vrage, der er gjort på den dybe havbund, når det fundne tilhører andre end Grønlands Selvstyre.

Til § 29

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv der vurderer om et fund er "et nationalt kulturlevn", "et nationalt naturlevn" eller en særlig værdifuld genstand. Hvis Grønlands Nationalmuseum og Arkiv er i tvivl om vurderingen, forudsættes det, at der indhentes sagkyndig bistand, eksempelvis fra danske eller udenlandske institutioner. Forudsætningen er begrundet i Grønlands Nationalmuseum og Arkivs forpligtelse til at varetage opgaver efter denne lov.

Til stk. 2

Forpligtelsen til at aflevere "et nationalt kulturlevn" og "et nationalt naturlevn" til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal sikre, at kulturarven kan bevares for eftertiden. Det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, der træffer afgørelse om, hvor fundet skal opbevares. Det vil typisk enten være på Grønlands Nationalmuseum og Arkiv eller på et godkendt museum i det lokalområde, hvor fundet er gjort. Afgørelsen skal træffes under hensyn til Grønlands Nationalmuseum og Arkivs forpligtelse til at anlægge og opretholde samlinger, der er repræsentative på landsplan.

Til § 30

Vurderingen af dusørens størrelse fastsættes af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Vurderingen foretages under hensyntagen til fundets sjældenhed og kulturhistoriske værdi. Dusøren er således ikke en findeløn, og der betales ikke en fast procentdel af det fundnes værdi.

Det er forudsat, at der ikke udbetales dusør, når der er tale om fund, som er fundet ved en videnskabelig undersøgelse, der forestås af det offentlige eller i øvrigt finansieres helt eller delvist af offentlige midler.

Til § 31

Der er indsat en bemyndigelse for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om beskyttelse af levn fra fortiden, herunder om anmeldelse af fund, opbevaring og aflevering. Naalakkersuisut kan eksempelvis fastsætte regler om, på hvilken måde anmeldelsen til Grønlands Nationalmuseum og Arkiv skal foregå, frister for anmeldelse m.v.

Til § 32

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og skal sikre, at de genstande, der ulovligt er udført fra et andet land, ikke skal kunne erhverves. Tilsvarende bestemmelse findes i den danske museumslov.

Formålet med bestemmelsen er at etablere en fælles juridisk ramme, der modvirker handel med kulturgenstande, der anses for at være en vigtig del af andre landes kulturarv.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og medfører, at hvis en genstand er ført ulovligt ind i Grønland, skal Grønland bistå det land, hvorfra genstanden har sin oprindelse, med at søge genstanden tilbageleveret til den retmæssige ejer.

Til § 33

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 28.

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 29, der også omhandler genstande, der er i privateje. Udførselsforbuddet sigter mod at bevare den grønlandske kulturarv i Grønland ved at forhindre en ukontrolleret udførsel af menneskeskabte genstande af grønlandsk oprindelse, der har en vis alder, samt genstande, der er klassificeret som særligt værdifulde for kulturhistorien. Det er Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, der giver en udførselstilladelse efter en konkret vurdering af genstanden.

Til stk. 2

Hvis ejeren af en genstand er i tvivl om genstandens alder, herunder om der er tale om en genstand fra før 1945, er det Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, der foretager en aldersbestemmelse.

Til stk. 3

Tidsbegrænsede udførselstilladelser tænkes specielt brugt, hvor genstanden udlånes til eksempelvis udstillinger, eller hvor det af hensyn til genstandens bevaringstilstand er nødvendigt at sende den til udlandet for at blive konserveret eller restaureret.

Til § 34

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 29.

Til stk. 1

Konsekvensen af, at der ikke gives udførselstilladelse efter forslagets § 33, stk. 1, er, at Grønlands Selvstyre er forpligtet til på ejerens forlangende at overtage genstanden til markedsprisen. I det tilfælde, hvor ejeren af genstande vælger at bosætte sig i Danmark eller udlandet, og der ikke er givet en udførselstilladelse, og ejeren ikke ønsker at lade Grønlands Selvstyre overtage genstanden, kan ejeren overdrage genstanden til andre personer bosat i Grønland evt. til deponering.

Til stk. 2

Prisfastsættelsen foretages af Naalakkersuisut. Fastsættelsen vil bero på et skøn. Hvis udførsel har været ønsket på grund af et konkret købstilbud, vil prisfastsættelsen tage sit udgangspunkt heri. For at sikre en så korrekt prisfastsættelse som muligt, skal der indhentes en sagkyndig vurdering af genstanden. Det kan eventuelt ske ved at lade genstanden vurdere hos relevante instanser i Danmark eller det øvrige udland. Det er obligatorisk at høre Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, da det er her den grønlandske ekspertise er til stede, men der er intet til hinder for indhentelse af anden sagkyndig vurdering.

Kapitel 6

Til § 35

Bestemmelsen er videreført fra gældende forordnings § 30.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv modtager tilskud fra Landskassen over de årlige bevillingslove. Derudover kan finansieringen af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv ske ved eksterne tilskud, eksempelvis fondstilskud og ved salg af ydelser, eksempelvis kioskvirksomhed. Ved salg af ydelser indgår også entréindtægter, jf. forslagets § 9, stk. 3.

Ved fastsættelse af bevillingens størrelse på finansloven, skal der som hidtil budgetteres med udgifter til Museumsnævnets virke.

Til § 36

Bestemmelsen er videreført fra § 30, stk. 1, nr. 9, i landtingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed. Når bestemmelsen foreslås flyttet til denne lov, er det et udtryk for ønsket om at samle bestemmelser, der vedrører museumsvesenets finansiering i én lov.

Efter principperne i landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed yder Naalakkersuisut fortrinsvis støtte til landsdækkende virksomhed og professionel virksomhed, mens kommunalbestyrelsens støtte fortrinsvis ydes til lokal virksomhed. Når det foreslås, at både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan yde støtte til lokal museumsvirksomhed, er det for at fastslå, at Naalakkersuisut også skal have mulighed for at støtte en lokal museumsvirksomhed, der for eksempel er nyskabende i forhold til de sædvanlige lokale museumsvirksomheder.

Kommunerne får en samlet bevilling via bloktilskuddet, uden at bloktilskuddet bliver øremærket f.eks. på museumsområdet.

Kapitel 7

Til § 37

Bestemmelsen bygger på den gældende forordnings § 32, og fastsætter en mulighed for at påklage de af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv truffne afgørelser til Naalakkersuisut. Dette er overensstemmende med den almindelige administrative rekurs. Bestemmelsen fastlægger i forhold hertil en klagefrist og en procedureforskrift, hvorefter Museumsnævnets udtalelse altid skal indhentes i klagesager.

For at sikre faglig viden til støtte for den endelige afgørelse pålægger bestemmelsen Naalakkersuisut at indhente Museumsnævnets udtalelse i de indbragte sager.

Til § 38

Til stk. 1

Af hensyn til opfyldelsen af formålsbestemmelsen om at sikre kulturarven er der indført bødesanktion ved overtrædelse af indberetningspligten, anmeldelsespligten, forbud mod at ændre i tilstanden af undervandskulturarven, afleveringspligten, underretningspligten, udførselsforbuddet samt overtrædelser af de administrativt fastsatte regler.

Til stk. 2

Det fastslås, at det i bestemmelser fastsat i medfør af forslaget kan bestemmes, at der ved overtrædelse kan idømmes bøde.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at der kan pålægges en juridisk person bøde efter reglerne i kriminallov for Grønland i de tilfælde, hvor inatsisartutloven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven hjemler idømmelse af bøde.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen tilfalder idømte bøder landskassen.

Kapitel 8

Til § 39

Bestemmelsen angiver Inatsisartutlovens ikrafttrædelsestidspunkt, herunder ophævelse af den hidtidige forordning.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at Inatsisartutloven træder i kraft snarest muligt efter vedtagelse af loven.